

Площад „Възраждане“

Спиралата на стълбите около мъжката тоалетна
потъва под нивото на площада и нощем
прикритата постройка прилича на тапа,
с която са запушили подземното.

Вътре мъчанието на стъпените лампи
напряга обонянието – урина, цигарен дим,
Долче и Габана, Орбит или алкохол,
изпрани дънки, пот, семенна течност.

Отвън продължават да патрулират църквите,
семеините жилища, родилните домове,
обредните домове, семеините спални,
размахващи денонощната си светлина.

И няма край обсадата на моите сестри -
изгнанието им във вонящия мрак
разпалва срама, и обратното –
срамът отсъжда изгнанието.